

Griffienummer

2720 /2015

Datum van uitspraak

02 NOVEMBER 2015

Notitienummer parket

DE66.97.20583/11/13

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

4924

wonende te

, geboren te

;

1. TENLASTELEGGINGEN

Te _____, op niet nader te bepalen datum in de periode van 1 mei 2011 tot en met 30 juni 2011:

A. bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt

door het nivelleren van het perceel over zijn totale oppervlakte en het aanbrengen van een nieuwe waterhuishouding, door het graven van langsrachten en deze te koppelen aan de aanpalende waterloop

B. bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° c (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie), namelijk:

door het vervangen van een oude stal door een nieuw bouwvolume

op het perceel gelegen te

, kadastraal gekend onder

eigendom van

ingevolge de akte van aankoop d.d. 28/06/1991 geregistreerd door notaris te Aalst

gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of geldboete van 26 euro tot 400.000 euro

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding van het Openbaar Ministerie houdende aanhangigmaking en dagstelling voor de terechtzitting van 18 mei 2015, datum waarop de zaak op verzoek van de verdediging werd uitgesteld naar de terechtzitting van 05 oktober 2015;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 05 oktober 2015, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen:

- ✓ het Openbaar Ministerie in de persoon van , substituut Procureur des Konings, in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
- ✓ de **beklaagde**, , in zijn antwoorden en middelen van verdediging, bijgestaan door mr. Ch. Ponchaut, advocaat te Gent.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 2 juli 2011 stelt controleur vast dat er wederrechtelijk bouwwerken werden uitgevoerd op een terrein eigendom van beklaagde, nl.:

- het nivelleren van een perceel over zijn totale oppervlakte en het aanbrengen van een nieuwe waterhuishouding door het graven van langsgrachten en deze te koppelen op de aanpalende waterloop;
- het vervangen van een oude stal door een nieuw bouwvolume (10 m x 9 m – hoogte nok: +/- 5 meter, hoogte kroonlijst +/- 1,5 meter). De stal staat boven een gewapende betonplaat en is opgetrokken uit snelbouwsteen en afgedekt met voorgevormde metalen dakplaten rustende op houten spanten. Het dak is voorzien van 28 zonnepanelen;
- de werken werden uitgevoerd door beklaagde, de eigenaar van het goed.

verklaart de werken te hebben uitgevoerd in opdracht van beklaagde. Hij erkent de volgende werken te hebben uitgevoerd:

- de afbraak van de stal in de periode februari – maart 2011;
- de wederopbouw van de stal in de periode mei – juni 2011;
- het graven van een afwateringssleuf.

Na de feiten blijft de toestand ongewijzigd tot op heden.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

Uit de objectieve vaststellingen van controleur

blijkt dat:

- het perceel werd genivelleerd over zijn totale oppervlakte en er een nieuwe waterhuishouding werd aangebracht – door het graven van langgrachten en deze aan te koppelen op een aanpalende waterloop;
- een oude stal werd vervangen door een nieuw bouwvolume met behoud van een paar details (nl. twee zijwandjes en de metalen dakdragers). De nieuwe stal staat op een gewapende betonplaat en is opgetrokken uit snelbouwsteen. Het dak is voorzien van 28 zonnepanelen;

- de werken werden zonder vergunning uitgevoerd op percelen die gelegen zijn in natuurgebied.

Uit de verklaring van de aannemer blijkt bovendien duidelijk dat de stal eerste werd afgebroken en vervolgens terug werd opgebouwd en er wel degelijk een afwateringssleuf werd uitgegraven. Uit het strafdossier blijkt ook duidelijk dat het bouwvolume van de stal vergroot werd.

Bovendien werd het perceel genivelleerd over zijn totale oppervlakte en werd er een nieuwe waterhuishouding werd aangebracht – door het graven van langsgrachten en deze aan te koppelen op een aanpalende waterloop. Deze beide handelingen samen vormen een aanmerkelijke reliëfwijziging van de bodem waardoor de functie van het terrein wijzigt, nl. de waterhuishouding van het terrein wordt er grondig door veranderd: het terrein wordt immers minder gevoelig voor overstroming.

Gelet op de objectieve vaststellingen van de bevoegde ambtenaar, die gelden tot bewijs van het tegendeel, kunnen de tenlasteleggingen A en B niet redelijk betwist worden. Beklaagde betwist ook niet zijn schuld aan de feiten van de tenlastelegging B. De schuld van beklagde aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B staat naar eis van recht vast.

3.3. Straftoemeting

De feiten A en B in hoofde van beklagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. Beklaagde voert zonder vergunning werken in natuurgebied uit. Dit wijst op een gebrek aan respect voor maatschappelijke regels in het algemeen en het ruimtelijke ordeningsrecht in het bijzonder.

Het komt niet aan de individuele burger toe te bepalen welke constructies mogen worden opgetrokken, het reliëf en de waterhuishouding van een terrein te wijzigen. Indien een natuurgebied op natuurlijke wijze overstroomt, dient de eigenaar dit gewoon te ondergaan.

Beklaagde heeft beperkte strafrechtelijke voorgaanden, nl. 3 veroordelingen voor verkeersinbreuken.

Op de vraag tot opschorting van beklagde wordt niet ingegaan, gelet op:

- de ernst van de feiten. De ten laste van beklagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn;
- beklagde niet aantoot dat door het opleggen van een geldboete zijn reclassering in het gedrang zou komen.

Beklaagde werpt een overschrijding van de redelijke termijn op. De rechtbank wijst op de volgende data:

- beklagde werd pas op 17 juni 2013 voor het eerst verhoord;
- op 11 april 2014 werd door het OM een kantschrift uitgevaardigd met de vraag of beklagde wenst te voldoen aan de herstellvordering of dat men anders tot dagvaarding overgaat. Beklaagde werd op 11 juli 2014 terug verhoord;
- op 26 september 2014 werd aan de inspectie gevraagd om standpunt in te nemen, wat de inspectie ook deed op 24 oktober 2014;
- men ging op 26 maart 2015 over tot dagvaarding voor de zitting van 18 mei 2015, zitting waarop de zaak op vraag van de verdediging werd uitgesteld naar de zitting van 5 oktober 2015. Op deze laatste zitting werd de zaak dan behandeld.

Gelet op het bovenstaande, is er geen sprake van een overschrijding van de redelijke termijn. Beklaagde wist vanaf 17 juni 2013 dat hij zich diende te verdedigen. Nadien werd het nodige uitstel toegestaan door het OPENBAAR MINISTERIE om beklagde toe te laten vrijwillig tot herstel over te gaan, een kans die beklagde niet heeft aangegrepen.

Gelet op de aard en de ernst van de feiten en de doelstellingen van de straftoemeting, komt een geldboete van 200 euro de rechtbank gepast voor. Hiervan kan de helft met uitstel worden opgelegd gedurende een proeftermijn van drie jaar.

De rechtbank is van oordeel dat deze straffen aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komen. Om precies van aard te zijn de beklagde de ernst en de draagwijdte van zijn fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hem ertoe moet aanzetten in de toekomst zijn verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting met betrekking tot de geldboete niet op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Herstelvordering

Er werd een herstellvordering ingediend door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Dit herstel werd positief geadviseerd door de hoge raad. Men vordert het volgende herstel:

- herstel in de oorspronkelijke toestand;
- herstel binnen een termijn van 6 maanden;
- machtiging van het bestuur om over te gaan tot ambtshalve herstel;
- vordering van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging en uitsluiting van een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

Artikel 6.1.41 van de VCRO bepaalt het volgende.

Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen. Dit gebeurt, onverminderd artikel 6.1.7 en 6.1.18, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen, vermeld in artikel 6.1.1, werden uitgevoerd. De herstellvordering wordt ingesteld met inachtneming van volgende regelen:

1° voor misdrijven die bestaan, of ondermeer bestaan, uit het verrichten van handelingen in strijd met een stakingsbevel of in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken, wordt gevorderd:

- a) hetzij de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik,
- b) hetzij, zo dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
- c) hetzij, indien het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen;

2° voor andere misdrijven dan deze, vermeld in 1°, wordt de betaling van de meerwaarde gevorderd, tenzij de overheid die de herstellvordering instelt, aantoont dat de plaatselijke ordening hierdoor kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad, in welk geval één van de maatregelen, vermeld in 1°, wordt gevorderd.

De rechter kan een redelijk verantwoorde herstellvordering niet verwerpen, alleen omdat een andere maatregel hem persoonlijk meer aangepast lijkt. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de rechter om de herstellvordering op haar interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Voor de rechter kan de gedaagde de gevorderde herstellmaatregel betwisten wegens willekeur, onredelijkheid, gebrek aan bewijskrachtige gegevens, het gronden van de beslissing op gegevens die geen verband houden met de zaak of nog het verwaarlozen van pertinente gegevens. Wanneer de rechter, bij de uitoefening van zijn wettigheidtoezicht, oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet met de vereiste onpartijdigheid een keuze hebben gemaakt tussen de verschillende in artikel 6.1.41 VCRO bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering verwerpen zonder die vordering verder nog op haar interne en externe wettigheid te moeten beoordelen

De rechter gaat – desnoods ambtshalve – na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen om een bepaalde herstellmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening, zoals deze onder meer bepaald is in artikel 1.1.4 VCRO, is genomen, en zal een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten. Hierbij komt ook het tijdsverloop in aanmerking, in die zin dat door de aldus gewijzigde omstandigheden, een verder herstel zoals gevorderd, kennelijk onredelijk kan voorkomen

Daarnaast zal de rechter – zij het slechts op exceptie van onwettigheid van de gedaagde(n) – nagaan of de vordering die moet worden beoordeeld, kennelijk niet onredelijk is.

Hij zal hierbij afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit.

In casu kan de meerwaarde worden gevorderd doch enkel indien het misdrijf kennelijk verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening – m.a.w. indien iedere persoon met kennis van zaken besluit bij een eerste aanblik dat de bestaande toestand na de geïmagineerde inbreuken geen enkele schade heeft veroorzaakt -, wat in casu niet het geval is: de stedenbouwkundig inspecteur diende inderdaad principieel het herstel te vorderen: de meerwaarde is de absolute uitzondering.

Vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke ordening is het ongewenst dat constructies waarvan de bestemming waarvoor ze bedoeld zijn nooit kunnen worden gerealiseerd, zouden aanvaard worden. Het perceel is gelegen in natuurgebied: in deze gebieden kunnen enkel handelingen gebeuren ter bescherming of ter ontwikkeling van de natuur. Het herbouwen in ruimtelijk kwetsbaar gebied is steeds onmogelijk geweest. De inspecteur wijst er terecht op dat het perceel waarop de residentiële woning is gebouwd voldoende ruim is en minstens een permanente stalling voor dieren kan integreren. In natuurgebied kan geen nieuwe herbouwde constructie met een grotere oppervlakte worden toegelaten. De grachten hebben enkel tot doel het eigen terrein droger te maken wat een negatief effect heeft op andere percelen. Het cultiveren van weiland in natuurgebied is geen prioriteit en een verandering van de waterhuishouding kan noodlottige gevolgen hebben voor natuurlijke vegetatie

Beklaagde heeft gelijk wanneer hij stelt dat de actuele situatie verbeterd is na de uitvoering van de werken t.o.v. de vroegere toestand, doch dit heeft enkel betrekking op de afbraak van de serres en de nivellering van de poel en niet op de heropbouw van de schapenstal, noch op het veranderen van de waterhuishouding, zijnde de stedenbouwmisdrijven waarvoor beklagde wordt vervolgd. Voor de nivellering van de poel wordt door de inspecteur trouwens niet het herstel in de oorspronkelijke toestand gevorderd. In die omstandigheden is de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur niet kennelijk onredelijk en dient de rechtbank het herstel te bevelen zoals door de stedenbouwkundig inspecteur werd gevorderd.

Daar het gaat om eenvoudige (afbraak)werken wordt aan beklagde een hersteltermijn toegestaan van 6 maanden. Deze termijn is geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb. Het bestuur wordt gemachtigd om ambtshalve in herstel te voorzien. Het herstel wordt gekoppeld aan een dwangsom in hoofde van beklagde van 150 euro per dag vertraging.

4.2. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat de door de beklaagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

5. TOEGEPASTE WETTEN

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, **185**, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecimen)
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

VERKLAART de beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **TWEEHONDERD EURO**, verhoogd met 45 decimen (x 5,5) of **1.100,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden;

VERMITS de tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te bovengaat en de beklaagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen heeft, en dat men mag hopen dat hij zich voortaan niet meer zal misdragen, **GELAST** gedurende een termijn van **drie jaar GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de helft van de opgelegde geldboete, de vervangende gevangenisstraf voor het gedeelte met uitstel bepaald op 1 maand.

ZEGT voor recht dat het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van de beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, **150,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT de beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van **36,87 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

BEVEELT t.a.v. beklaagde het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand van het perceel te _____, kadastraal gekend als afdeling _____, door de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte stalling (inclusief vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein en het herstel van het reliëf door het dempen van de gegraven langsrachten, binnen een termijn van zes maanden onder verbeurte van t.a.v. beklaagde een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

ZEGT dat beklaagde overeenkomstig artikel 6.1.45. van de VCRO indien de herstelmaatregel vrijwillig wordt uitgevoerd, onmiddellijk de stedenbouwkundige inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte dienen te brengen.

MACHTIGT voor het geval dat de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, de stedenbouwkundig inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van _____ om ambtshalve in de uitvoering ervan te kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat de voormelde termijn van 6 maanden enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

HOUDT de burgerlijke belangen AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S., 03 mei 2005);

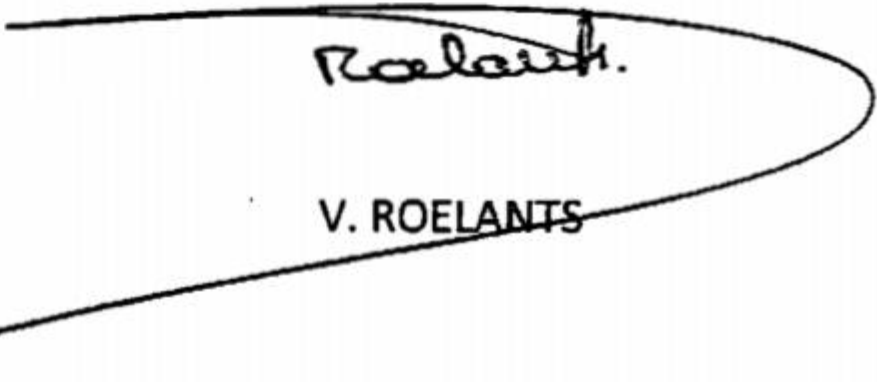
**ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING VAN TWEE NOVEMBER
TWEEDUIZEND VIJFTIEN**

Aanwezig :

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
K. De Beule, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

Roelants.

V. ROELANTS